

Kategória: 8 veršov

Nicol Polomská – Báseň

V tichu jesene pri prameni sedí,
žabka sa díva, čas nikam nevedie.
Vedou sa pýta, či svetlo v nás drieme,
či poznáme pravdu, čo hviezdy nám hovoria.

Džús v ruke stískam, svet zvláštne sa krúti,
listy šepkajú piesne, čo vietor vie zhltnúť.
Žabka zmizne, len ozvena znie sen,
večer ten jesenný ukryl sa v tieň.

Darina Figurová Cuperová – Farby

Človek chtivý po vede,
načrieť do tajov bytia túži.
Veď už aj malá žabka vie,
že životom sa skákať musí.

Popíjať džús bádania,
to smie každý.
No, len jeseň praje tým,
ktorí skúmať farby lístia chcú.

Ján Mihal

V chladnej vode sedí žabka,
v labke drží sladký džús,
jeseň prišla, farbí lístie,
no žabka má svoj vlastný špás.

Veda vraví: „Už sa schovaj,
teplo zmizlo, prišiel chlad!“
No žabka s džúsom sa len smeje,
že jeseň môže pokoj mať.

Kristina Mikulova

Žabka v jazierku skáče, z vody sa smeje,
džús z pomarančov, slnkom sa mieša.
Veda objavuje tajomstvá sveta,
v srdci prírody, kde všetko ožíva.

Jeseň prichádza, listy sa zlatia,
ticho v lese, keď vietor hrá.
Dni sa krátia, no veda nás volá,
svet je záhadou, čo stále sa otvára.

Tamara Podstavková

V Žabokrekoch nad Nitrou,
skáču žabky za riekou.
Veď to nie je žiadna veda,
kto to nevie tomu beda!

Dám si džús hroznový,
darček pre ne bude hotový.
Rýchlo! Už sa blíži jeseň!
Pre žabky je táto báseň.

Michaela Staňová

Malá žabka utekala,
žiadnu vedu nerobila.
Utekala, utekala, cez mláčku i cez potôčik,
zrazu skočí na pohárik.

V poháriku kvapka džúsu,
a potom do humusu.
Čo chvíľa na ňu list padol
a jeseň už ukradol.

Ema Bottkova

Žabka žabka zabička pobožkala Janička.
Janičko džúsik pije a veselo si poskakuje.
Janko vedu preberá a Anička zazerá.
Na jeseň Janičko kupuje si vajičko.

Žabka sa len pozerá ako sa Janko prežiera.
Mamka sa len čuduje čo si Janko kupuje.

Janko len zazerá ako mamka pozerá.
Sestra zase kričí že nemá doma liči.

Matúš Reck

Zase je tu suchá jeseň,
na žabku dnes prišla tieseň.
Do jazierka skočila by,
ale je tam málo vody.

Odskočila do obchodu,
že si kúpi novú vodu.
Kúpiť vodu to je veda,
do džúsu sa skákať nedá.

Matúš Reck

Žabičká som,
Jesenná som.
Nemám na džúsy,
žerem kokosy.

Nemám na mušky,
pijem z vodičky.
Nemám na vedu,
žijem s vami tu.

Vladislav Brida

Pred domom nám stála žabka,
fotila ju naša Katka.
Katkina obľúbená veda,
je školská prírodoveda.

Mojej tety muž,
mi odšťavil jablkový džús.
Cez túto jeseň plnú listov,
som našiel stopy veľkých rysov.

Ján Berky – Farebné listy

Listy farbí pani jeseň,
zaspievam len peknú pieseň.
Žabka začne pekne kvákať,

po tráve ju baví skákať.

Nie je to ver žiadna veda.
Had však vraví: „To sa nedá!“
Radšej po bruchu to skús,
z jablka mi urob džús.

Martina Galčáková – Múdrosti

Môj život je veda,
bez nej žiť sa nedá.
V múdrej knihe všetko nájdeš,
spolu s ňou do sveta zájdeš.

Dozvieš sa z nej mnoho:
Ako žije žabka, aký dáva zvuk...
Kedy jeseň chodí,
kedy si dať džús.

Silvia Šimková

Kráčala som jeseňou,
pri rybníku žabka stála,
zrazu skok a už jej nebolo.

Keď skáčem ja,
čas si zabudne hodiny,
pre mňa je to celá veda,
ja si radšej dám ruky za hlavu,
a džús do seba kopnem.

Vanesa Kučeráková

Prišla jeseň,
na chlebe je pleseň.
Prišla k nám aj naša žaba,
ktorá sa volá Gaba.

Donesiem ti sladký džús,
zuby si už brús.
Ťažká veda vypiť džús,
žabka, veď to aspoň skús.

Laura Núterová

Prišla jeseň, padali listy, boli farebné, popritom pršalo
 pozerala som z okna a pila som kaktusový džús.
 Zrazu som uvidela malú zelenú žabku,
 myslela som na biologickú vedu a prestalo pršať.

Bežala som von za žabkou,
 hladkala som ju,
 bola slizká, ale mala veľké oči
 tie oči boli krásne.

Janka Albertyová

Bol večer unavený...
 až som zabudla na svoje narodeniny.
 Niečo ma ťahalo k jazierku so žabkou,
 a tam stál stôl s jedlom.

Vzala som z neho džús a čakala,
 neboli to čary ani veda, len zázrak jesene
 kamarátky a kamaráti mi pripravili
 západ slnka a narodeniny veselé.

Martin Šúň

Študovali raz žabky vedu,
 mali začať v nejakú stredú.
 Poprichádzali v prvú jeseň,
 spievali si peknú pieseň.

„Ideme študovať džúsy,“
 veselo povedali si.
 Pekný bol ten ich sen,
 ale nestal sa v ten deň.

Pavol Kocúr

Veda skúma svet i tajomstvá,
 v jazere žabka ticho zamáva.
 Jeseň hrá farbami lístia zlatého
 a ja si džús pijem u stromu veľkého.

Listy padajú, zem sa prikrýva,
 vietor sa s nimi ticho pohráva.
 Žabka sa skryla, čas rýchlo plynie,
 veda a príroda v jednote žije.

■

Michal Kišš – Pani Žabková

Išla žabka zelená,
v jeseni odutá.
Teraz skúma vedu
a má plnú hlavu medu.

Najradšej by mala džús,
ale zmeškala autobus.
Doma uvidela gumidžús
a mala jeden malý impulz.

■

Liliana Zaťková – Veda deda Vševeda

Mal som raz jedného deda
a bavila ho veda.
Mal takú chuť na džús,
až si z toho odtrhol fúz.

Bola vtedy jeseň
a spravila sa mu pleseň.
Videla to žabka,
zavolala doktora skrátka.

■

Sára Janotíková

V jeseni si skáče žabka,
našla ju však moja babka.
Potichu si pijem džús,
ty si to tiež skús!

V telke samá veda,
žabku prevetrať treba.
Moja mama domov prišla,
skoro žabku autom prešla.

■

Tomáš Bartoš

Ja hory v jeseni mám rád,
nemíňam tam toľko dát.
Nevadí mi horám dávať
a dobre sa ku nim správať.

Jesenné hory ma volajú
 žabky tam pekne krkajú.
 Džús si pritom dám.
 Veda je tá skvelá vec, keď som sám!

Nina Ružičková

Ročné obdobie jeseň je naozaj krásne,
 užívam si ho a pri tom píšem básne.
 Vytvoriť báseň to je naozaj veda,
 za krátky čas sa to asi nedá!

Popri tom ako rozmýšľam, pijem džús,
 zrazu okolo prebehla biela hus.
 Naháňala ju malá žabka,
 asi sa jej bála skrátka...

Jakub Gajdoš

Žabka na brehu jazera si oddýchne,
 zhlboka sa pri tom nadýchne.
 Počúva, ako jeseň ticho klope na dvere...
 V každom liste, v každej kvapke, je veda o prírode.

Jeseň sa blíži, listy padajú!
 Džús zo šípok maminky chystajú.
 Nie je to veda spraviť taký džús,
 ktorý si aj ty rád dáš do úst.

Mateo Mikuš

Písať báseň to je veda,
 štyri slová dať tam treba.

A tak s prosbou k mojej mame cupkám ako žabka krotká,
 odpoveď je však jasná: „Žiadna pomoc, bodka!“

Horšie to byť nemôže.
 Kto mi s básňou pomôže?

Asi tu strávim aj jeseň svojho života,
 kým dopijem tento džús s názvom Dobrota.

Diana Rajniaková

Veru nie je žiadna veda,
že na jeseň je žabka bledá.
Skúša hľadať všetky skrýše,
už aj básnik o tom píše.

Hneď z rána si naša džúsy,
jazýček si na ne brúsi.
Začala sa hneď zelenáť
a jazerá si prezeráť.

Karolína Kubaľová

Veda veda vedavá
žabku skúma do mala.
V jeseni sú žabky hravé,
do džúsu mi skáče práve.

Džúsu džúsu mojeho
džúsu môjho milého.
A žabky ako hlasné
musím uznať, že sú krásne.

Ela Vonkomerová

Žaba menom Gaba,
nepredbehla kraba.
Už preteky mali,
no nič nevyhrali.

Iba džúsu krabičku,
nech potešia mamičku.
Jeseň nie je žiadna veda,
poteší aj babku, deda.

Dávid Zajac

V jeseni som futbal začal hrať,
od radosti som ako žabka skákal meter, dva.
Vedel som, že to nebude ľahká veda,
no čas plynie ako strela...

Teraz píšem, džús si pijem, ešte len za mladších hrám.
No o pár rokov v ďalekom Bostone budem pán!
Ak sa to aj nestane,
aspoň v extralige zostanem.

Dominika Ďuránová

Včera začala jeseň,
ja mám vymyslieť báseň.
Je to veda zábavná,
pre mňa trochu obtiažna.

Nalejem si trocha džúsu,
no vidím v ňom kúsok trusu.
Skočí mi doň žabka,
pekne sa v ňom čľapká.

Nina Majerníková

„Aha,“ dedko volá, „jeseň!“
„Babka pušť mi pieseň!“
V jazierku je žabka,
pozri tam už ide babka!

Babka nesie džúsy
a dedko má super fúzy.
„A čo je tá veda?“
babka volá deda.

Ján Šofranko

Prichádza nám jeseň,
na džúse nám rastie pleseň.
Zo stromu nám lístie padá,
aj žabka je už asi rada.

Nerobte z toho vedu,
že žaba vie abecedu.
Žaba pije džús,
Peťo aj ty skús!

Nina Lorinczová

Veda nám ukáže ako to chodí,
v prírode krásnej ovocie sa rodí.

Žabky sa hrajú v potoku,
jeseň je najkrajšie obdobie v roku.

Z ovocia vyrobím sladký džúsik,
tak si ho poď ku mne skúsiť.
Báseň táto maličká,
zasadí ti úsmev na líčka.

Dominik Hegedus

Na lístí si žaba sedí,
jeseň prišla, vietor letí.
Vedou pre ňu bolo asi
ako džús vyrobiť z bazy.

Vedľa džúsu si položila,
kaluž z neho urobila.
„Nevadí, to nie je beda,
jeseň krásna – to je veda!“

Sára Svičinová

Žabka skáče do jazierka
a v ňom pláva čiapka veľká.
Lenivý chlap Jano je,
radšej džús si vypije.

Deti robia šarkana,
to je veda pre Jana.
A tým si buď Jano istý,
že jeseň kradne stromom listy.

Laura Vilimková

Je tu jeseň, hurá teda,
pochopiť ju, nie je veda.
Jablká sú pozbierané
na džúsy sú pripravené.

Žaba skáče, lístie padá,
bola by som veľmi rada,
keby som sa iba hrala
na zvieratká z môjho kraja.

Anabela Domiňáková – Krása prírody

Ako veda funguje,
sa z encyklopédie dozvieme.
Keď sa na jeseň zeme dotkne lístie,
všetko zelené pomaly mizne.

Žabka skáče z močiara,
je to pre ňu veľká námaha.
Čerstvé pomaranče odšťavím
a džús plný Céčka si spravím.

Šimon Tadeáš Jagelka – Žabka

Obyčajne kvákanie nie je žiadna veda,
veď aj žabky zelené niečo o tom vedia.
Hneď ako sa žabkou stanem,
skákať ona neprestane.

Či už v tráve a či v sene,
chytá mušky do jesene.
Veľká mláka len to skús,
to je pre ňu gumi džús.

Natália Stašová – Žabka v jeseni

Žabka skáče po brehu,
v ruke má knihu, v hlave vedu.
V jeseni k jabloni išla,
jablká na džús si natrhať prišla.

Jeseň ju hladí, lístie sa chveje,
a žabka sníva, čo svet ešte pre ňu znesie.
Veda, žabka, džús a jeseň,
spolu tvoria krásnu pieseň.

Natália Randiaková – Jeseň plná zázrakov

Na jeseň, keď listy zlato sa trblietajú,
žabky skáču, v rieke sa s vodou hrajú.
Veda odhaľuje tajomstvá, čo sú skryté.

Džús z jabĺk osviežuje, oslavuje chvíle sýte.

**Slnko sa skryje, tma sa blíži,
príroda spí, v srdci sa mýli.
V tejto kráse, v tejto chvíli
žijeme spolu v jednej harmónii.**

Adam Bielik

**Jeseň sa blíži, farby sa menia,
žaba na brehu skáče a spieva.
Najhorší deň – streda.
V škole samá veda.**

**Džús si možno vychutnávam,
v škole sa však nezabávam.
Len telesná každý deň –
to by bol splnený sen.**

Jozef Rencsok

**Na jeseň pri potoku skáče žabka maličká,
z brehu sa jej prihovára starostlivá Anička.
Počkaj žabka, počkaj tam,
donesiem si džús sem k nám.**

**Budeme sa spolu hrať,
spolu učiť, spolu smiať.
Nie je to žiadna veda,
básničku sa naučiť treba.**

Jozef Rencsok

**Veda ma už strašne nudí,
idem strašiť starších ľudí.
Idem kúpiť džús,
vypijem si kus.**

**Na krabici leží žabka,
ostala mi iba kvapka.
V jeseni si hrám skladbu,
budem chodiť do dizajnu.**

■

Vladimír Bajzík – Žabí tanec

Prišla zlatá jeseň.
Pustil som si tichú pieseň.
Skočila mi do izby žaba
a chcela mi zjesť môjho kraba.

Ponúkol som jej radšej džús
a zatancovali sme si blues.
Nebola to žiadna veda,
v dobrej nálade si zatancovať treba!

■

Alex Kleiman – Múdra žaba

Malá žaba študovala vedu,
každý týždeň dopoludnia v stredu.
Bola ona šikovná, to mi ver!
Vybrala si správny smer.

Poprosila vážku,
nech jej nesie tašku.
Na jeseň s tým skončila
a džúsu sa napila.

■

Šimon Spevák

Žabiak vedec vymyslel turbo dobrý džús,
aby jeho žienka žabka stihla na autobus.
Veda to je skúmanie, občas aj kniha vyhorí.
Cez jeseň sa skúma najviac, chyby žltý Mesiac utají.

Aj žubrienky džús vypili,
v kalnej vode preteky robili.
Ropucha stará čumí z okna,
čo to tí mladí zase robia.

■

Vivien Papcúnová – Cesta zo školy

Je chladná jeseň,
a v biológii skúmame pleseň.
Idem zo školy,

a všade mláky v okolí.

A tu malá žabka,
zo strechy voda kvapká.
Rozprestrieť dáždnik to je veda,
doma si dám džús teda.

Simona Turňová

Ja a jeseň
sme ako zlá pieseň
môjho deda
mi pripomína veda
dedo kúpil džús
vylial ho po ceste kus
dedo zrazu kričí aha žabka
ktorú pripučila šlapka.

Maxim Brozman – Veda

Bola raz jedna veda,
skočila do deda.
Dedo vypil džús,
povedal pritom bus.

Potom prišla jeseň,
farebná ako pleseň.
V jeseni vidno žabky,
otravné ako babky.

Marek Giertl – Žabka

Bola raz žabka,
skočila do jarka.
Vypila kus džúsu,
spadla do busu.

Jeseň sa začala,
žabka tancovať prestala.
Žabka mala deda
a zjedla ho veda.

Lukáš Belko – Ranné vstávanie

Vypijem si ranný džús,
do školy musím utekať už.
Jeseň svoje slovo povedala,
za tmy ma ráno zobúdzala.

Zobudil som sa zo sna strašného,
že pitvám žabu počas dňa dnešného.
Veda nie je môj koníček,
preto mi zazvonil budíček.

Nella Hrnčárová, Nella Tvrdá – Škola očami detí

Deti nad vedou plačú,
a žabky veselo skáču.
Smútok v očiach – učiť sa musíme,
a v každej písomke dačo tušíme.

Učiteľka džús si nalieva,
pri každej odpovedi od smiechu umiera.
Ešte je len jeseň,
a už mám v taške pleseň.

Barbora Lábadyová – Podzimné rýmy

Jeseň je už za nami
To už vedia všetci plešatí
Aj žabka je už plešatá
Do postele sa trepotá

My si džús doma pijeme
Nech nám veľa vitamínov dopraje
Veda nám už tento fakt potvrdila
Že bacilov je v zime príliš veľa

Samuel Hrinko – Zimný čas

Jeseň končí zas
a Vianoc je už čas.
Žabka sa už schovala,
aby zimu prečkala.

Nie je to predsa žiadna veda,
že sa dážd' so snehom strieda.
Omylom som vonku nechal džús,
potom mi z neho vznikol ľadový kus.

Emma Matejčíková – Žabka

Jedna žabka na jeseň
rozhodla sa napísať zaľúbenú pieseň.
Naliala si k tomu džús,
zdá sa, že má dobrý vkus.

Zistila, že tvorenie je poriadna veda,
s piesňou sa trápila aj v noci, aj doobeda.
Po zime, keď príde jar,
spraví v lese koncert vraj.

Zoja Mária Kormaňáková – Čaro jesene

Jeseň, krásna ako zázrak vedy,
presne taká, ako naposledy.
Nezbedný vietor unáša listy,
posiela pozdrav na ďaleké cesty.

Pod veľkým dubom pijem svoj džús,
cítim sa pod ním ako malý chrúst.
Vedľa mňa skáče rozkošná žabka,
aha, blíži sa ku mne moja milá babka.

Michaela Vnučáková – Žabka

Zelená žabka pri rieke žije,
s úsmevom kváka, že lesný džús pije.
Zázračnú jeseň snaží sa prežiť,
vie, že zas čochvíľa, začne von snežiť.

Žabací život je poriadna veda,
keď jeseň so zimou a jarou sa strieda.
Keď padá prvý sneh na krajinu,
schová sa v hrabanke pod perinu.

Marianna Cabadajová – Jeseň

Pri jazierku žabka sedí vedu študuje,
zamýšľa sa na listami, prečo vlastne jeseň je?
Opýta sa inej žabky čo džús popíja,
to je čaro, príroda si krásu tká.

Listy padajú, čas plynie všetko má svoj dej,
jeseň spieva farbami je to ako sen.
Žabka kývne usmeje sa džúsom štrngne zas,
A tak spolu pri jazierku popíjajú v zlatých čias.

Marek Mahút – Jeseň

Na jeseň, keď lístie sa chveje,
žabka v rybníku ticho sa smeje.
O džúse sníva, sladkom a žiarivom,
s radosťou skáče a s eufóriou.

Veda je jej svet, plný záhad,
v hĺbkach jazera nachádza poklad.
Zelená koža, skáče s radosťou,
v jesennom slnku žiari s nádejou.

Natália Chládecká – Žabka

Žabka v rákosí skáče a spieva,
v jeseni, keď zlaté listy znieva.
Beda, keď vietor ticho zaváňa
a jazero v tichu vedu naháňa.

Džús z pomarančov v pohári žiari,
sú na ňom kvapky, čo v rannej hmle sparí.
Skoro už tma, no žabka neúnavne skáče,
v tejto chvíli, keď svet v tme iba plače.

Petra Martošová – Veda

Veda je kľúč, čo dvere otvára.
V každom objave sa s ňou vždy ráta.
Kým nás veda zamestnáva,
žabka si v jazierku spokojne džús vychutnáva.

Pani jeseň už nám prišla,
zmieša listy do červeno-zlatista.
Žabka si v nich spokojne skáče,
kým nám príde zima zase.

Laura Ticháková – Život

Žabka skáče vo vode
z kameňa na kameň
veď to nie je žiadna veda
to je príroda
jar, leto, jeseň, zima
štyri ročné obdobia
v lete sladký džús
v zime teplý čaj.

Michal Mackovčín – Osem veršov

Osem veršov nie je problém,
dáme hlavy dokopy,
nohy na stôl, zapnem telku,
nalejem si kofoly.

Básnička sa píše sama,
už sa smejem popod fúz,
veď to nie je žiadna veda,
spraviť na jeseň zo žabky džús.

Dominika Willigerová, Sára Mihalčatinová – Veda, Jeseň

Veda nás učí svet objavovať.
Tajomstvá prírody nám odhaľovať.
V rieke žabka skáče.
A pri nej pijem džús, sladký a čerstvý.

Na jeseň listy padajú.
Zlaté, žlté, hnedé.
Farebné stromy vôňa zeme,
všetko sa mení, no niečo zostáva.

Alexandra Krkošková – Jeseň

V jeseni, keď lístie zlatne,
voda v potoku šumí ticho,
žabka si skáče v tráve,
rána sú chladné, vzduch je svieži.

Džús s jablkom je sladký,
držím ho, to je veda,
slnečné lúče sa skrývajú,
a listy tancujú vo mne.

Richard Mahút – Vedec žabiatko

Na jeseň listy padajú,
na dno rybníka siahajú,
žabka si tam skáče, vedu skúma,
S kvapkami rosy, hrá sa jej experiment.

Na stole džús, jablkový jas,
Vedec i žabka snívajú zas.
Jeseň to je krásny čas,
múdrosť ukrýva k v každom z nás.

Diana Šuštiaková – Žabka v jesennom raji

Na brehu rybníka žabka sedí,
jesenný vietor lístie vedie.
Džúsik má vedľa, sladký a chladný,
premýšľa, či je svet veľký zvláštny.

Tá veda, šepne, je plná divov,
z čoho sú hviezdy? A prečo zívam?
Vánok jej líca jemne hladká,
v jeseni všetko má vôňu sladkú.

Adam Babiš – Báseň

Jeseň prišla, listy padajú,
veda nám ukáže, čo sa v prírode deje,
džús z jablka sladký ako sen,
žabka skáče po blate, hľadá si ticho tieň.

Veda objasní tajomstvá noci,
džús z citrónu osvieži v horúcej chvíli,
jeseň farbí svet do farebných tónov,
a žabka spieva ticho v jazierku o svojich snoch.

Marek Mintách – Jeseň

Na jeseň, keď listy padajú,
žabka skáče, cez každú kaluž,
vedu študujem, otázky kladiem,
o svete, v ktorom žijem.

Džús z jablka, sladký a čerstvý,
spomienky na dni, keď sme sa smiali,
v triede sa učíme, snívame spolu,
v každom slove, nádej máme novú.

Timea Ďurinová – Jeseň

V jeseni ticho lístie padá
Žabka si na brehu svet obzerá rada
Lístie je nádherné farby džúsu má
Čoskoro príde zima kam sa ona schová

Je to celá veda v zime úkryt nájsť
Preto žabka smelá za rybkou chce zísť
Možno malá rybka smelej žabke poradí
Či je voľný malý úkryt pri rieke na kraji

Juraj Adamé – Rok

Štyri ročné obdobia
Zima, jar, leto jeseň
Keď padá lístie
Jeseň sa začína
Žaba sedí na lekne
Je to veda príroda
Dobíja ľudí i zvieratá
Pohár džúsu neodmietam

Liliana Kubíková – Žabka na jeseň v škole

Žabka sa ráno zobudila.
Napila sa džúsu a prehovorila.
Dnes si spravím takú vedu.
Navštívim celú triedu.

Na jeseň navštívila naše triedy.
Kúpila nám nové kriedy.
Žabka sa s nami rozlúčila.
Bola šťastná, že sa niečo naučila.

Dorothea Remenárová – Trieda

Veda nám ukáže čo je skryté,
svetlo sa mení dni sú skryté,
prišla pritom náповeda,
že v triede sa zabudla naša krieda.

A tou kriedou písal Jožko,
že jeseň príde aj s ježkom,
žabka kričí veľké čús,
a na stole si nechala svoj džús.

Kategória: 16 veršov

Hugo Martinec – Brána nového a starého

Hmla na zem padá, vietor stromy hľadí,
žabka si na zlatom líste pekne sedí.
Veda v tomto svete bdie, skúma jej taje,
jeseň jej ukazuje skryté kraje.

Tento džús kontrastov je tak lákavý,
nedá sa opísať žiadnymi mapami.
Tam kde sa nové stretáva so starým,
a aj to najmenšie môže byť drahým.

Tam kde lístie šeptá piesne o stáročí,
a každou sekundou sa všetko točí.

V tichu sa rodí zvuk, v starom nové dielo.
tu temno môže byť aj bielo.

V tejto krajine zrazu všetko sa spája,
každým pohybom vetra nové sa odkrýva.
Kde minulosť s budúcnosťou ruku si podáva,
každým krokom otvorí sa nová brána.

Nina Krupová

Na strome lístie si farbí tvár,
jeseň je čarovná, má krásny dar.
Džús z jablák pojem, je sladký ako med,
vôkol sa smeje ten čarovný svet.

Žaba si skáče po brehu rieky,
skryje sa vždy keď zacíti kroky.
V lese to šuchoce, gaštany padajú.
detské srandičky k oblohe stúpajú.

Veda nám vraví prečo sa stmieva,
príroda si robí čo chce, to ona rada robieva.
Vedec nám smutný, nešťastný premýšľa,
že príroda si o sebe priveľa namýšľa.

Jesenný opar na lúkach drieme,
veda zas myseľ do výšky ženie.
Príbeh tej chvíle v srdci ti zostane.
pokoj jesene svet nežne objíme.

Matúš Mažgút – Jesenné tajomstvá

V krajine vedy, tam,
kde čas stíchol,
malá žabka pri potoku dýcha.
Hľadela na lístie v jeseni zlatej,
v myšlienkach na svet,
kde tajomstvá vzatej.

Slnko sa skláňalo, lúče ju hriali,
vietor si pohrával s vetvami v diali.
Na brehu pohárik – džús v ňom len tiekol,
jesenný príbeh sa v lístí už vliekol.

Veda jej šepkala tajomstvá sveta,

že každá kvapka je skúmaná veta.
 Žabka len posedí,
 vníma a tuší,
 že jeseň v prírode vedu
 vždy riadne skúsi.

Emma Štegerová – Jeseň

Jeseň prichádza, lístie pomaly padá,
 ráno je chladné, hmla sa tiahne.
 Slnko sa rýchlo stráca, obloha tmavne,
 Príroda ticho zaspáva, zver na spánok tiahne.

Chladné kvapky sa pomaličky kotúľajú po listoch,
 zem chladne a z vôd vyskakujú žabky,
 zatiaľ čo ostatní, pod perinou kryjú si svoje labky.
 Voda žblnká, chladný vetrík sa vzduchom ženie, nik mu však neuženie.

Počas jesene vystriedajú listy mnoho odtieňov,
 prečo je to tak vie vysvetliť veda.
 Jesenná láska je veľmi nežná,
 no objasniť vedou sa to nedá.

Jesenné dni sú plné pokojnej krásy,
 s džúsom v ruke, svet v pestrosti lásky.
 Jeseň nás učí, že všetko má čas,
 že každý koniec, je nový začiatok v nás.

Emá Špacírová

Vonku už prestalo babie leto poletovať
 a jeseň začala svoju krásu ukazovať.
 Pestré zlaté listy postupne padajú.
 Tichučko do parkov a polí sadajú.
 pri rieke si žaba posteľ ustelie,
 kým celý kraj snehom nezbelie.

Prírodné výtvary sú v tomto čase
 vystavené na obdiv našim zmyslom zase.
 Či ušami, či očami, či pri každom nádychu
 zacítíme vôňu padajúcich listov potichu.

Dokonca to vnímame aj v teple domova,
 keď cez okno každý deň je vidieť maľba nová.

Džús si ráno nalejem do pohára,
odostriem okno a nový obraz sa otvára.
Na krásu jesene neplatí žiadna veda.
Je to čaro prírody a to sa zmeniť nedá.

Nela Ilková – V potoku

Nie je žiadna veda,
že v potoku tečie voda.
A tam dolu pod vodou
pláva ryba za rybou.

Tu pri nich si skáče žaba,
plávala by s nimi rada.
Priskočí k nim veľkým skokom,
pozerá na ňu svojim okom.

Zaspievala rybám pieseň,
že do lesa prišla jeseň.
Ryby ústa otvárali,
všetkému sa čudovali.

Žaba ďalej zvestuje,
že ona len džús pije.
No oni len chvostom švihli,
v kalnej vode žabe zmizli.

Daniel Chlebničan – Rozprávková jeseň

Na brehu jazera, kde šumí les,
jesenný vietor ma tichý ples.
V mlákach sa zrkadlí neba modrá sláva,
tam skáče veselo malá žaba hravá.

Pod lístím suchotavým, zlatým a hnedým
svet ukrýva tajomstvá prírodnej vedy.
Pohár džúsu v ruke, sladký ako med,
chutí tak príjemne, dávam si ho hneď.

Žaba sa smeje, vietor ju hladí,
jesenné lúče si cukrom sladí.
V tej chvíli si vravím: „Aký krásny čas,
keď farby jesene objímajú nás.“

Džús je dopitý, slnko sa skryje,
 žaba už mlčí, ticho si žije.
 Jeseň mi šepká príbehy z diaľky...
 Otvor si knihu! Čítaj rozprávky!

Mia Kövér – Žabí sen

Boli sme na Štrbskom plese
 bežali sme popri lese.
 Stretli sme tam malú žabku
 pila z listu vodnú kvapku.

Hovorí nám, že je pestrá jeseň
 a píše o nej krásnu dlhú pieseň.
 Prišiel žabiak a doniesol jej rúž
 a teraz sedia na lavičke a pijú džús.

„Beda, beda, vy ste ale polepetá,
 žaby nerozprávajú, to nie je žiadna veda.
 Vy ste teda mali sen!
 Rozprával vám v ňom aj fén?“

„Ale kdeže, naša babi,
 rozprávali sa dve baby.“
 „A teraz šup vy dve do školy,
 aby ste hlúpučké neboli.“

Andrea Vargová

Jeseň prichádza, listy sa zlatia,
 Farby na stromoch sa rýchlo menia,
 Vtáci sa schovávajú pred zimou,
 A vietor šepká, že je tu nová doba.

Žabky v rieke ticho skáču,
 Na brehu sa smejú, hrajú sa v hladine,
 Ich skoky sú rýchle, no vždy jemné,
 Ich radostné skákanie nás teší a hýbe.

Veda nám ukáže, ako svet sa točí,
 Všetko má svoje miesto, všetko sa plynulo hýbe,
 Poznanie otvára dvere do neznáma,
 Jeseň nám však prinesie pokoj do srdca.

Džús v pohári sa leskne ako zlato,
 Osvieži nás, keď je deň horúci,
 Je sladký a chladný, keď sa opiješ,

A v srdci ti zanechá pocit šťastia a pokoja.

Marek Budzák

Jeseň je tu, listy sa strácajú,
žabky na brehu potokov skáču.
Veda objavuje tajomstvá prírody,
každý deň prináša nové príhody.

Džús z pomaranča je sladký a chladný,
v jesennom čase je chutný a nádherný.
Žabka v rybníku v klude sa schová,
keď príde večer, ticho ju obklopí.

Jeseň nám prináša chladnejší vietor,
stromy sa zbavujú listov ako vietor.
Veda študuje, čo sa v prírode deje,
a žabka v tichu svoje tajomstvá skryje.

Džús v pohári svieti zlatou farbou,
na stole s jeseňou ladí jeho harmóniou.
Žabka na kameni užíva si pokoj,
kým jeseň zanechá svoj chladný dotyk.

Katarína Mária Kurbelová, Viktória Noreen Janovič – Žabka

Žabka lezie po lavici
babka varí na panvici.
Žabka pije džús
labuť riadi bus.

Zaspievam ti pieseň
nech už príde jeseň.

Žabka volá kamarátke,
že by išli na Kramáre.
Beda beda žabke teda
bude z toho celá veda.

Žabka kúpi džús
a ujde jej bus.
Studená je voda,
kúpať sa tam nedá.

Večer je už tma
a na jeseň hmla.

Elizabeth Hannah Bale – Žabka

Kde bolo tam bolo
bola raz jedna žabka.
A tá naša žabka
volala sa Habka.

Skáče Habka po lese,
a vtom veľmi vysmädne.
Bolo to uprostred jesene,
všade bolo veľa plesne.

Vtom natrafím na džbánik,
a pri ňom leží banánik.
Habka myslí, že v ňom nájde vodu.
Ale ako sa dostane dnu?

Zrazu príde autobus,
rozbije džbánik a...
Čo to? Vyleje sa z neho džús.
Taká to bola veda získať kvapku vody.

Mária Solárová – Jesenný kolobeh

Končí leto krásne,
bolo veľmi jasné.
Blíži sa už jeseň
a končí sa letná pieseň.

Obdobie veru pekné,
padajú lístky veľké.
Žabka pod listami sa ukrýva,
lenže aj muchotrávka tam býva.

Do teplých krajín lietajú aj vtáky.
Nasadajú na vzdušné vlaky.
Pre nás, ľudí, je to záhadná veda,
aké vie byť múdre zvierá.

Oberanie jablák jeseň prináša tiež,
spoločnú rodinnú aktivitu sleduje aj jež.
Džús si z nich v dome spravíme
a na zimu sa dokonale pripravíme.

Vivien Lešková

Jeseň bola krásna
ako v knihe nová strana.

Lístie len padalo
ktosi stále ježka hľadalô.

Jesenný džús bol pravý
a vedec vo filme vždy hravý.
Je a bude vonku chladnejšie,
lenže jeseň, to je obdobie najkrajšie.

Začula som kvak – kvak od žabky,
lenže to čľup bolo vo vode od žabky.
Vedec vodu čľupotanie preskúmal
a súvislosti medzi šľapkou a žabou nenachádzal.

Dal si po výskume vitamínový džús
no neustále hľadal plus i mínus.
My však jeseň očakávame každý rok so zvedavosťou,
či bude aj tento raz plná farebnosťou.

Sára Hudáková – Pokoj

Pokoj sa dá nazvať rôznymi slovami,
pokoj býva veľakrát rovno pred nami.
Pre niekoho je najst pokoj obrovská veda,
no pri správnych ľuďoch je to taká pekná streda.

Lenže tí správni ľudia sa zo sveta tratia,
a napokon tu zostávajú naši bratia.
Pokoj môže byť aj pekný ako obloha,
niektorí ho vidia iba u Boha.

Iní ho zahliadnu na jeseň,
ale netušia, či to bude tá správna pokojná pieseň.
Niekedy už zo zúfalstva skáču na jesenné listy
sú vynaliezaví ako svižné žabky.

Človek si v živote musí prejsť veľa,
aby náhodou neskočil obrovské vedľa.
Vyberá si na životnú cestu spoločníkov
ako ochutené džúsy z regálov.

Stanka Vykoukalová – O slovenskej žabke v jeseni

Náročná nie je len jazykoveda
existuje aj iná ťažká veda.
Na jeseň sa jej tu darí
keď sa burčiak doma varí.

Zavetrila žabka malá

keď pri kadi blízko stála:
„asi je to sladký džús!“
Omyl žabka, je to mušt.

Pozorne sa večer striehne
kedy vedecký dej prebehne.
Ráno šumí tekutina
žabka sa z nej priopila.

V bájkach maslo z mlieka múti
v burčiaku sa iba krúti.
V jesennom ráne sa smeje:
„Tento džús vôbec zlý nie!“

Miroslava Filáčková

Vypínaš gombík.
Už nie je čas.
Chceš umlčať hlas
uponáhľanej civilizácie,
kde búrlivé ovácie
prijíma veda.

Odchádzaš z práce.
Na stole nedopitý džús.
Stmieva sa, je jeseň.
Torzo dávno prejdenej žabky
ti pripomína márnú snahu zmeniť svet,
ktorému si rozumel.

Je dnes víťazom algoritmus, hologram či klam?
Ostal človek sám
na boj s veternými mlynmi?
Zvíťazia slová nad činmi?

Alex Kopor – Jesenná pieseň

Keď prišla pani jeseň,
žabka si začala spievať vymyslenú pieseň.
Veda je to veľiká,
vymyslieť pieseň z potoka.

Džúsik, ten má žabka rada,
pozdravila pána hada.
Zaspievala mu pieseň svoju
a išli si zaplávať spolu.

Veda je to veru veda,

žabka džús hadovi nedá.
Nedá, nedá, veru nedá,
a had smädný kričí: „Bieda!“

Žabka ten džús dopila,
peknú pieseň zložila,
do potoka skočila,
a jesenná pieseň zrazu ožila.

Martina Šuška – Zima

Prišla sem po lete jeseň,
tichá bola ako pieseň
Kvapka dažďa na zem padá,
malá žabka pod list sadá.

Hmla sadla na domy,
zahalila mestá, hory.
Stromy tíško zaspali,
plody štedro rozdali.

Jablká nám dozreli,
z nich sme džús narobili.
Každé zviera noru hľadá,
zima bude veru chladná.

Mráz stihol aj medveďa,
pre neho to žiadna veda.
Po lese sa túla sám,
našich hôr je veľký pán.

Kiara Dunajská

Cez jeseň plnú lásky a nadšenia,
chodili všade krtkovia a ježkovia,
sem tam v rybníčku malá žabka,
cez vesmír preskakovala.

Žabka bola na prášky až z toho bola celá veda,
cez okienko v chalúpke plnej zvery,
ju babka pri rybníčku v chalúpke,
sledovala a popíjala pritom džús,
bol nádherný, plný jeseni.

Či je jeseň veľká a či mála,
vždy je stála,
vždy cez jeseň, všade veľa
veľkej a malej zvery,

to je jedno, aká zver,
kludne aj líška, myška
alebo aj malé psíča.

Lara Nociarová

Na jeseň padajú
listy ohňovej farby,
žabka skáče do jazierka,
lebo cez zimu ju čaká smrť.

Kúpim sa jesenný piknik,
pomarančový džús,
žabka ma z močiara
pritom sleduje, iba kus.

Ako sedím na deke,
učím sa neľahkú vedu,
ktorú väčšina ľudí
nazýva biológiou.

Potom idem hrabať listy,
nejaký čas sa s tým babrem,
keď dohrabem, idem dnu,
z okna pozorujem žabku.

Peter Fridrich Pozor

Idem ráno do školy,
zabudol som si doma úlohy.
Prvá hodina: „To je beda!“
Na fyzike sa preberá veda.
Na výtvarnej kreslíme tému jeseň.
„Kiara, však to vyzerá ako pleseň!“

Leo prišiel cez prestávku:
„Pepe, skús,
ochutnaj ten citrónový džús.“

Ďalšia hodina matika.
„Pepe, prečo je na stole litika?“
Biológia: „Pán učiteľ, na čo Vám je klapka?“
„Pepe, však s tým sa chytá malá žabka.“
Takto to býva často.
Peter Fridrich Pozor

vyzerá vlastne takto.

Terezka Božeňáková

Jeseň sa blíži, listy sa sfarbujú,
v parku sa deti s radosťou hrajú.
Žaba skáče, v tráve sa skrýva,
v mokrom svete, kde zima býva.

Džús osvieži, keď slnko žiari,
jeseň si užívajú mladí či starí.
Slnko sa skryje, deň sa končí,
v noci sa mesiac na nebi točí.

Veda nás učí ako svet funguje,
v každom objave sa pravda zjavuje.
V jeseni nájdeme, čo sa v nás skrýva,
v našich srdciach radosť prebýva.

Jeseň je krása, čo v srdci nosím,
v lístí sa prechádzam, šťastie si prosím.
Džús a veda, všetko sa spája,
jesenný deň, čo radosť nám dáva.

Jakub Gavlas

Skáče žabka, skáče veľa,
doskočiť by niekde chcela.
Pán Žabiak je samá veda,
jesene má v hlave veľa.

Vyrobil si sladký džúsik,
ktorý žabka chce veľmi skúsiť.
Žabiak je však vedátor.
Vyskočil s ním na traktor.

Vtom sa traktor pohol vpred.
Žabiakovi sa zatočil celý svet.
Džúsik mu spadol na zem!
Žabka mala z toho bazén.

Tak ti treba, žabiak hlúpy,
keď si bol taký skúpy.
Skáče žabka, skáče veľa.

Do bazéna doskočila.

Nela Gérová

Po cestičke z nášho sadu,
priamym smerom cez záhradu,
beží ježko pichľavý.
Na chrbte si nesie stravu.
Nesie si on tichučko,
hrušku, slivku, jabĺčko.

Veď už doma naňho čaká,
jeho milá žienka zlatá.
Však to nie je žiadna veda,
rýchlo variť džúsik treba.
Kompót a aj marmeládu,
pre zajka a žabku malú.

Príroda už zaspáva,
jesenný čas nastáva.
Zvieratá sú zásobené,
zimný čas ich k spánku berie.

Monika Toporová – Nespokojná žaba

Žaluje sa žaba Lele,
že lepší život by chcela mať.
Žiť v jesennom pralese,
plných listov, by chcela mať.

Žaluje sa žaba Lele,
že lepší život by chcela mať.
Odísť z tade na jeseň,
Do žltého domu nažívať.

Žaluje sa žaba Lele,
že lepší život by chcela mať.
Spoznať vedu žabích vedcov,
a spýtať sa ich kvak-kvak.

Žaluje sa žaba Lele,
že lepší život by chcela mať.
Ukázať sa v módnom štýle,
V ruke s džúsom naopak.

Tereza Kudjáková

Jeseň zlatom lístím sype,
žabka skáče po násype,
v potoku sa voda ligoce
a ktosi-čosi sa z rohu chichoce.

Veda šepká svoje pravdy,
vietor veje spoza mraky.
Žabka ticho piesne spieva,
zatiaľ čo si džús nalieva.

Džús si dopije na lúke,
vietor hrá na trúbke.
Jeseň krásna plná farieb,
každý rok vždy celá malieb.

Lístie šuchoce po ceste,
slnečný lúč nás ňou preniesie.
Žabka v tráve ticho skáče,
v jeseni je všetko krásne.

Mária Ambrosová

Išli sme my v jeseň,
spievali sme pieseň.
O tom ako išla žaba,
bola to pravdaže baba.

Že vypila dobrý džús
a odišla čakať bus.
A v tom buse žiadna veda,
babka kričí beda, beda!

Pripučená žabka je tam
a ja iba zanamietam.
Hodte ju vy do rieky,
nech vám nie je naprieky.

Ona tam však zaplakala,
že si nohy premáčala.
A tak znova dám jej džús,
nech odíde zas na bus.

■

Karin Ďurovská

Jeseň krásna farebná od septembra do novembra
 láskou som celá naplnená.
 Počkám si ja počkám na muža, čo mi džús podá.
 Voda síce chutí lepšie, no keď sladký džúsik mám,
 zvyknem sa len smiať.

On sa smeje vždy so mnou
 keď búrka je i keď svieti slnko
 či padá dážď či sme vonku a či nie,
 povedal mi, že ma miluje.

Láska, to je celá veda, no teším sa ja veľmi, že je mi verný.
 On je všetko, čo som chcela
 Horím láskou preňho celá
 No dneska je deň veľmi smutný,
 nedvíha mi, ignoruje správičky,
 neviem, kde toľko trčí...
 Potom príde a do ruky mi žabku strčí.

■

Richard Ján Kotora

Všade samá pleseň...
 Ahoj, je tu jeseň!
 Listy sú do žltá
 a okolo samá potopa.

Voda tečie všade po cestách
 na vidieku aj v mestách.
 Hasiči behajú ako splašení,
 prečo prší zas a zas, veda vysvetlí mi.

Farby listov ako džús –
 červená, žltá, oranžová.
 Nie, nie je to hoax,
 je to časť roka milá.

Žabky skáču po kalužiach.
 Nikto z nich nemá strach.
 Potom sa všetky schovajú,
 „Deti, zima a chlad prichádzajú!“

■

David Majer – Kto netvorí, z kola von!

Už tu zase máme jeseň,
chcelo by to krátku pieseň.
Napíšem ju ja a žabka.
Bude rada naša babka.

Príroda nám všetko dáva,
ona nás vždy rada máva.
Neničme ju, kamaráti,
raz nám ona všetko vráti.

Na Slovensko budme hrdí,
hrady, zámky každý vidí.
Pohár džúsu, ten si dám,
slovenčinu rád ja mám.

A pár veršov je na svete.
Kamže si ich zapíšete?
Kto nepíše, tomu beda!
Písať verše nie je veda.

■

Kristína Malatincová – Vitamíny s mäkkým i

V jesenné ráno žabka vstala,
vitamíny si do pohára dala.
„Dnes budem múdra,“ riekla si vtedy,
„veď pitie džúsu je základ vedy!“

Naša žabka Milka
má cez víkend meniny.
Mama už má z oslavy
celkom slušné šediny.

Na rodinnej oslave
pili džúsy potokom.
Od smiechu sa pučili,
skákali von oblokom.

Veď skákať na jeseň ako žabka,
vôbec nie je veda.
Silné nohy na to treba mať,
to všetci dobre vedia.

■

Eva Belková – Namyslená žaba

Či je jeseň a či zima,
veda vždy podmaní si ma.
Neplatí to o každom,
tento príbeh je dôkazom.

Jedna žabka myslela si, že je viac než veda,
rozmýšľala ona tri dni, čo vykoná teda.
Musí každý uveriť, že ona úžasná je,
ryby, pstruhy, tučniaky či podmorské raje.

Keď sa ona napije z čarovného džúsu,
každý si z nej bude robiť jeho vlastnú múzu.
Tak sa naša žabka teda džúsu napila,
no neverila vlastným očiam, na čo sa zmenila.

Zmenila sa na škaredú ropuchu,
každý sa jej potom vysmial pri uchu.
Potrestaná bola pyšná žaba,
ako ropucha je teraz známa.

■

Martin Lukáč

Na mobile v dvanástom leveli je žabka,
ale vraj už nemám hrať, hovorí mi mamka.
Vraj mám opraviť počítač uja Eda,
no tak to je veda – beda.

Peťko mu na počítač vylial džús,
ale nepovedal to Edovi, nuž.
Kým komponenty z Alzy objednáme,
medzitým sa jesene dočkáme.

Procesory Intel alebo Amd-čko,
hádam sa s ním ako malé decko.
Potom, keď sa dohadáme,
Intel z Alzy objednáme.

Spoločne to poskladáme,
prácu s tým my veľkú máme.
Pokazený počítač uja Eda,
aspoň tak to nazvala teta Veda.

■

Nina Ádamová

Žabka skúma celú vedu,
opakuje abecedu.
Prešla riadny kus,
naliala si džús.

Jablkový, jahodový...?
Nevie, chce vždy nový.
Lúbi plody jesene,
krásne sú tie červené.

„Ved' je jeseň, príde zima!“
kričí veverička Sima.
Rob zásoby na zimu,
nech má každý perinu.

Beda, veľká beda,
pre žabku je to veda.
Zvieratká si zásoby,
nosia rovno do nory.

■

Jakub Černý – Divoká chôdza jesene

Kráčal som raz po parku,
jedol som si horalku.
Zrazu vidím žabu skákať
a psa sa za uchom škriabať.

Z jesene sa stáva zima,
všade samá omrzlina.
Neviem, čo si teraz počať,
môžem len nad školou dumať.

Prídem domov dám si džús,
mama kričí: „Len sa uč!“
Ja sa pýtam: „Čo sa deje?“
Zabuchne predou mnou dvere.

Fyziku sa učiť mám,
málo času tomu dám.
V škole kukám ako puk,
z vedy neviem ani muk.

■

Adela Piňáková – Jesenné čaro

Prichádza jeseň – ročné obdobie,
v ktorom každý hneď ochorie.
Listy padajú zo stromov na zem,
zo šípok varíme šípkový džem.

Naše krásne obdobie jesenné,
chutné škoricové rolky pečené.
Blíži sa k nám týždeň vedy,
všetci sme zostali smädný.

Na pomoc tu je džús – Džúsik,
na pokusoch používame dusík.
V laboratóriách veci skúšame,
odpovedáme na vety súťažné.

Pýtajú sa: „Ako skáče žabička?“
Odpovie nám babička:
„Žaba skáče, kvaky-kvak,
porote sa zvýšil tlak.“

■

Nora Debnárová – Jeseň: pieseň, džús skús, žabka premilá vedu robila...

Jeseň prišla, lístie padá,
každý lístok si cestu hľadá.
Vietor ho nesie, v tichu sa točí,
z diaľky má farbu tvojich očí.

Veda je svet, plný záhad,
každá myšlienka ukrýva nápad.
Hľadáme odpovede v každom kroku...
Kedy ich nájdeme? V ktorom roku?

Sladký čerstvý džús v pohári.
Osvieži nás, keď nás nuda kvári.
Džús sa vypije, smiech nás spája,
dobrá nálada hneď nastáva.

Žabka v rieke hop – hop skáče,
Jej skok vodu jemne načne.
Na lístok sa postaví,
a hľa! Svet sa na chvíľu zastaví.

Adam Macák

Na jeseň sa v našom lese
koná súťaž vedomostí.
Veda bude prvoradá,
príde veľa múdrych hostí.

Zvieratká už tipujú si,
kto by mohol vyhrať asi.
Prídu malí, prídu veľkí,
prídu ich vraj celé masy.

Najmúdrejšia bude sova,
do vrecka tá všetko schová.
Žabka, ona nebojí sa,
skúsi figeľ, prihlási sa.

Pred súťažou aj ty skús,
vypiť žabací gumi džús.
Výhru už má takmer jasnú,
a zvieratká? Tak tie žasnú.

Nikola Romaňáková

Farby hrajú na okná,
začína sa pieseň malebná,
z hĺby svetla stvorená,
krajina obklopená.

Čo sa to vonku deje?
Žeby les rozkvital pod prúdom farebnej aleje?
Alebo žabka stvorila krásne farebné pramene,
či vedu nazvala po mene?

Pohľad slnka sa rozdiví,
že vraj farbu lístia závidí.
Farba džúsu ovocím nástojí,
ochutnaj pravú krásu veselých alejí.

No všetky farby svetlu uhýbajú,
veď mu klam vyčítajú.
Jeseň sa k mračnám uchýľuje,
podivný plán kuje, ktorý zima zamaľuje.

■

Ema Harmanová – Teplý džús

Sedí žaba pri jazere,
 premýšľa tá, čo zožerie.
 Rybka, muška a či vážka,
 úloha to pre ňu ťažká.

Lapne žabka mušku malú
 a pozrie na druhú stranu.
 Uvidí tam rybára
 ako si džús otvára.

S hladným bruškom pozerá sa
 ako rybár dobre má sa.
 Chladná jeseň už je tu
 a on sedí v kožuchu.

Žabke malej zima je.
 Dumá, čo ju zahreje.
 Žiadna veda, vie to už,
 zahreje ju teplý džús!

■

Gabriela Dechetová – Žabí dobrý deň

Žila raz jedna žaba,
 ktorá mala za suseda švába.
 Mala dom a pri ňom sad,
 preto ju mal každý rád.

V sade svojom na jeseň
 pospevovala si pieseň.
 Keď ovocie obrala,
 domov si ho zobrala.

Doma potom z týchto plodov
 urobila pre susedov
 nápoj – zdravý džús.
 Každý si dal jeden kus.

Urobiť džús nie je veda,
 stihla všetko doobeda.
 Bude ho mať na zimu.
 Schová sa pod perinu.

■

Jonáš Chlubna – Zábava v lese

Prišla krásna jeseň.
Zaspievam si pieseň.
Krásny je deň
ako krásny sen.

Sadnem si na peň.
Jeseň, farby zmeň!
Na strom lezie chrúst,
slová mi idú z úst.

Z mláky skočí žaba,
pozve k sebe kraba.
Vypijú si džús
zjedia chleba kus.

Pomoc, pomoc, beda!
Je to veľká veda!
Zahrajme sa teda,
veď je dneska streda.

■

Alžbeta Garberová – Úprimnosť

Jeseň nad hrnčekom
Vylieva slzy
Z kartónu od džúsu
Padajú

A tvoria mláky smútku
Je to len veda
Bez pravidiel
Bez súcitu

Pocit
Ako keď brnia rebrá
Ktosi na nich hrá
Ako na harfe

Otrávená žabím slizom
Petrolej vo víne
Zhorela
Jeseň, slzy aj smútok

■
Emma Sarvašová

Pani jeseň
 Za chvíľu končí.
 Ide zima,
 Na námestí už všetko zvončí.

Žabka sa už v brlôžku skrýva,
 ide k nám studená pani zima.
 Moje spolužiačky robili vedu,
 za to že som hodila kúsok snehu.

Džúsik som si vo Freshi kúpila,
 za pár sekúnd som ho vypila.
 Moja kamarátka ma rada Vianoce,
 preto sa jej stromček v izbe ligoce.

Medovníčky sa už v rúre pečú,
 a nám s bratom slinky tečú.
 S ocinom si vytriasame bok,
 želám vám z lásky šťastný nový rok.

■
Zuzana Hodorová – O žabke Radke

Bola jedna žabka
 volali ju Radka.
 Radka rada skúmala
 hlavu si pri tom lámala.

Voda lepšia ako džús
 je to pre ňu veľké plus.
 K jeseni sa chýli
 vôkol už tancujú zimné víly.

Milej žabke šepkajú,
 že vôkol teploty klesajú.
 Žabka hľadá periny,
 schová sa do trstiny.

Vonku sniežik chumelí
 mrazy veľké udreli.
 Vedu z toho nerobí
 ved' má veľké zásoby.

Kristína Dzurčaninová – Zlatá jeseň

Jeseň zlatá prichádza k nám,
farby kraja menia sa v rám.
Žaba v chladnej mláke sedí,
krajina už farbu mení.

Žaba si po leknách skáče,
zatiaľ čo si vtáčik plače,
do teplých krajín čoskoro odletí,
a na jar zasa späť k nám priletí.

Jesenný džús vypijem čerstvý,
v každom dúšku je svet pestrý.
Veda o prírode nás stále učí,
ako svet harmóniu stále len mučí.

A tak sa učíme, čo príroda káže,
veda o svete nič nezamaže.
Jeseň, žaba, džús a veda,
to nám spája príbeh sveta.

Michaela Ondrišová – Džúsová veda

Keď sa blížila jeseň,
vtáci ešte spievali pieseň,
bolo pekné počasie,
dozrievalo ovocie.

Dedko sa už chystal na pokus,
jablčok si nazbieral plnú hrst'.
Pripravil si cukru kus
a hmmmkal si popod fúz:

Nebude to žiadna veda,
recept v knihe pozrieť treba.
Nájdem si ho raz , dva, tri,
hľadať sa ho oplatí.

Žaba skáče o sto šesť,
že chce na jablčku muchu zjesť.
Dedko žabke ustúpi:
Nech sa páči, jedz aj ty!

■

Filip Monček, Adam Čerešník – Žabka na jeseň

Včera nám už začala jeseň
a žabka má zas v dome pleseň.
Ona má rada vedu,
každý pokus začne v stredu.

Nastúpila do autobusu,
vypila tam liter džúsu.
Prišla nám až do Ugandy,
stretla tam aj štyri pandy.

Snažili sa postaviť raketu,
no zatiaľ spravili len maketu.
Pár dní im to potrvalo,
ale zvládli to vytrvalo.

Objavili Mliečnu dráhu,
našli tam aj drahú Prahu.
Vrátili sa naspäť domov
tam, kde rastie veľa stromov.

■

Alec Hauliš, Artur Vlček – Žabka matka

Keď už prišla jeseň,
tak si dajme báseň.
Je tu jedna žabka,
ktorá je aj matka.

Je tu aj jej zlý muž,
ktorý miluje džús.
To je teda veda,
že zabil medveďa.

Bol jeden krásny deň,
dohrala súdna sieň.
Keď už to dohralo,
žabiatko zvolalo:

„Mami dáš mi cukrík?“
A žabka zvolala:
„Máme iba brumík!“
Dobre, tak si ho dám.

■

Katarína Kučerová, Zara Mesárošová – Sestričky žabičky

Žabka Gabka, naša babka,
miluje nášho dedka Vladka.
My sme žabky veľmi silné,
na jeseň sme usilovné.

Máme rady dobrý džús,
ktorý chutí ako chrúst.
Vedu my moc nemusíme,
radšej niečo ukuchíme.

My sme žabky veselé,
máme rady posteľ.
Milujeme močiare,
rady sa v nich kúpeme.

My sme veľmi maličké,
žijeme pri našej mamičke.
My sa rady s muchami hráme,
tak že ich všetky popapáme.

■

Zuzana Polakovičová

Džúsi, koktejli odložte,
žabky k moru schovajte.
Jeseň prichádza a spolu s ním,
pumpkin latte plus halloweensky film.

Ktorý si pustím to je veda,
Hokus-Pokus či Čarodejnice to je mi beda.
No nakoniec som sa pre úlohu z geografie rozhodla,
mama mi s tým tak trochu pomohla.

Pumpkin latte ma tak láka,
pod bradou sa mi tvorí slinová mláka.
„Už len chvíľuô hovorí moja mama,
„Prečo ma to ku gauči tak ťahá!“

Konečne pred telkou sedím,
film si púšťam,
v jednej ruke pumpkin latte držím,
druhou sa popcornom núkam.

■

Isabel Nekanovičová – Žabka Čokoládka

V lese ticho lístie šumí,
veda jemne spinká,
žabka len tak nato čumí,
v tráve si džús pinká.

Sladký džús by si ona dala,
ako keď dávno bola malá,
vtedy sladké mala rada,
preto ju volali Čokoláda.

Srnka Trnka vždy v jeseni s ňou hrala sa,
čo bolo, to už nie je, stáva sa,
preto naša Čokoládka skacká radostou,
že tak radostne behá jeseňou.

Na nebi vedy hviezdy tancujú,
svetielka v diaľke blikajú,
les je tichý, no srdcia spievajú,
Čokoládka s priateľmi si sny snívajú.

■

Lukáš Rybanský – Jeseň vo vede

Voda v potoku ticho šumí,
žabka na líste v slnku sa vyhrieva.
Jeseň maľuje listy na zlato,
džús v pohári vonia šťavnato.

Veda sa životom vlní,
žabka v tráve skáče, šantí.
Teplé slnko jeseň objíma,
džús v hrnčeku chutí ako nikdy.

Veda vody po daždi sa blyští,
žabka v nej hlasno piští,
kvak, kvak džús si žiadam,
ako jeseň-list na zem padám.

Jeseň vo vzduchu vôňu víri,
džús vo fľaši nesú výry.
Žabka na brehu spieva šťastlivo.
Veda sa nekončí bázlivo.

Pavol Vrábel – Život

Veda nás učí,
svet je krásny,
žabka skáče,
v tráve včielka jasná.

Jeseň prichádza,
farby mení,
listy padajú,
vietor ich pohladí.

Džús si nalievam,
osviežim sa,
spolu s priateľmi
sme vždy v pohode.

Žabky si spievajú
v rannej rose kosti naťahujú,
a veda nám ukáže nové,
čo je skryté v hĺbke.

Em a Cingelová – Narodeniny

Na jazere to dnes žije,
bude párty veselá,
vraj narodeniny oslavuje
naša žabka zelená.

Budú drinky močiarne,
všetko vhodné pre deti,
dokonca aj džús leknový,
to je špecialita od babky.

Pani jeseň vyzdobila
všetko v ôkol jazera,
aj kapor kamoš prišiel,
chystá playlist zvesela.

Je to veda a či fakt,
že aj lesné zvieratká
dokážu si spraviť párty,
keď sa nik nepozerá.

Roman Teiml – Jeseň

Keď jeseň plášť si rozprestiera,
 príroda tichá, vôkol zmiera.
 Džús z jablák v ruke pevne držím,
 vonia lesom, kde s myšlienkou kráčam.

Pod lístím žabka v jazere drieme,
 je tichý svedok, keď vietor spieva témy.
 V hlave mi víria otázky z vedy,
 prečo je jeseň tak blízka zemi?

Listy suchocú, ako keby čítali,
 príbehy stromov, čo v čase sa stratili.
 Hmla sa plazí nad lúkou chladnou,
 džús ma hreje, som chvíľou šťastnou.

Viem, že príroda má svoje tajomstvá,
 a žabka ich stráži pod hviezdnyimi svetlami.
 Keď veda skúma svet, taký zložitý,
 jeseň je múzou pokojná a nežná, vnímaná.

Tobias Sušienka – Jeseň

Na jeseň sa ozimieva,
 ježko v lístí sa už skrýva.
 Žabka ešte poskakuje,
 každé dieťa sa čuduje.

V lese deti pobehujú,
 z lístia sa vždy radujú.
 V ruksačiku svačinka,
 chlebík, džús a lízanka.

Učiteľka vysvetľuje,
 ako príroda funguje.
 Veď to nie je žiadna veda,
 oddýchnuť si predsa treba.

V zime veľká perina,
 zahalí nás dobiela.
 Deti sánky ťahajú a
 všetci sa radujú.

Kategória: 24 veršov

Ruben Ovšák – Môj svet

Môj svet je ako veľký, silný hurikán.
Nikdy nevieš, kedy sa zjaví.
Keď však odíde, každý vie byť velikán.
Pokoľ sa stáva mojím priáním.

Cítim sa ako žabka v slanom mori.
Potrebujem vodu na prežitie.
Ale prostredie, v ktorom som, ma zmorí.
Ak si nenájdem dobrých ľudí, zahyniem.

Život je ako stred jesene.
Panovník krutý, kráčajúc vznešene.
Dnes ti už žiadnu pravdu nepovie nikto.
Opakované klamstvo moju dôveru vnútri stislo.

Len pár svetiel žiari v čiernej tme.
Vyzerá to ako oranžový džús v popole.
Začínam cítiť, že svet sa rozpolí.
Každý všetko zlé vrátiť chce.

Začnem vnímať, že svet nie je náhoda.
Dôjde mi, že tam niekde veda byť musí.
Nie vždy byť slobodným je výhoda.
Niekedy ťa aj sloboda dusí.

Mám pocit, že zo mňa robia najväčšiu vedu.
Chcem sa cez to preniesť v duchu.
Málo komu sa podarí nájsť ten najlepší stret.
Tak toto je ten môj svet.

Olívia Datková – Z každej krásy kúsok

Prvé listy z korún popadali, to je už tá jeseň!
Keď farbami pestrými oblieva trávy, lúky,
Kde dunivý vietor potichu šepká prvé piesne
a žabky so slimákmi vydali sa na potulky...

Kvapky dažďa hľadajú lesné chodníky.

Vystriedali letné lúče, ktoré prednedávnom ohrievali chrbát.
 Nie je žiadna veda, že lístie pestré túla sa cestami nočnými.
 Za obzor padá slnko, hviezda na nebi nežne žmurká.

Už to tak býva, keď jeseň nám siaha na plecيا.
 Vlažná rosa oblieva nám telá.
 Farbou preliate stromy sťa poliate džúsom.
 So sezónou z každej krásy kúsok.

V krajine nastalo ticho, šuchot listov prvé skladby vytvoril.
 Popadané hrušky, jablká hrajú harmóniu vôní.
 Vedú rozhovory s nočnými motýľmi, počuť len ich krídla.
 Slimáky bez ulít, chceli by ísť domov, no kam? To samy nevedia.

Trpké bozky rannej hmly vložili nám líca.
 Vo dne v noci, koruny stromov farbami sa blyštia.
 Všetky plody do zeme sa vrátia, bo po slnku príde mráz
 Leto čaká zimný spánok, jeseň opäť víta nás.

Pomaly sladnú dary jesene,
 našou zemou znesené.
 A tak ako každý rok, aj tento jeseň končí,
 so sebou odnesie pestrosť, mláky dažďa aj farby plné emócií.

Nina Uhnáková

Tvoje oči sú ako bludisko večné,
 strácam sa v nich ako vo vede zemskej.
 Chuť tvojich pier je ako sladký džús,
 ani prudký dažď nevymyje tú chuť.

Si pre mňa viac ako všetky farby dúhy,
 viac než slnko čo svieti po búrke,
 nie je to sľub, čo sa stratí,
 je tu príbeh, ktorý žije pre každý nádych.

Všetky svetlá v meste svietili
 a keď sa všetko zhasne, hviezdy svietia
 cítim len lásku tvoju a ja sa len pýtam,
 či tu bude navždy?

Ani chladná jeseň nezahasí naše spomienky,
 stále blúdím cestou za tebou.
 Boli sme ako dve koľajnice,
 teraz sú medzi nami len prázdne stanice.

Boli sme dve cesty,
 ktoré sa spojili v jednu dušu
 a teraz sme len tieňom duše,
 blúdiacim v tme, kým sa nevytratí úplne.

Prečo počuť len kvákanie žabiek v tichu...
 Nesľúbili sme si „navždy“?
 Prečo bolí láska viac keď je preč?
 Preto sa pýtam: Aký je zmysel života?

Ondrej Šulek

Veda nie je žiadna bieda,
 keď ti láska srdce zláka.
 Skáče ako žabka z lekna,
 keď ju straší zima z vetra.

Na jeseň je všetko cítiť!
 Lásku, lístie i školské knižky.
 No nebojte sa, žiaci moji!
 Skúška nie je prehra v boji!

Učiteľ vás pripraví,
 možno vás aj prekvapí.
 Skúškou si vás overí,
 dobrou známkou odmení.

Ale keď sa niečo nezdarí,
 nestresujte, ono sa to opraví.
 Aj keď ťa láska preskúšava,
 vezmi jej džús, privíta ťa!

Skočme na džús ako žabka.
 Nerob z toho vedu, moja kráska.
 Po jeseni zima je hneď za rohom
 a krajina pokrytá tvarohom.

Užime si túto chvíľu,
 keď lístie padá a srdcia planú.
 Ako oheň z opekačky
 ostanú nám v srdci navždy.

Tereza Masničáková

Jeseň už prišla, lístie padá.
 Veda nám hovorí, že zima sa blíži.
 Žabka si v tichu krásne sedí
 a v jazere ešte ticho spí.

Džús si nalievam z ovocia zrelého,
 ochutnávam ho, je sladký a čerstvý.
 Veda nám hovorí, že zdravie je cenné

a v šálke ho môžeme mať denne.

Jeseň ma zaujíma, jej farby a vône.
 Žabka v tráve, čo skáče a spí.
 Džús z bobúľ, čo v ruke mám.
 Veda v tom to všetko objavuje nádherné kúzla.

Kým jeseň krásne ticho príde do krajiny,
 žabka sa skryje pod kameň.
 Džús osvieži, keď deň nahreje,
 veda nás naučí, že je to rozžiarený skrytý zázrak.

Jeseň nám dá nový svet,
 veda nás prevedie jesennou hĺbkou,
 žabka v rieke skáče a žije
 a my sa učíme, že všetko okolo nás sa mení.

Jeseň je silná, ale veda tiež,
 žabka už neskáče, ale už spí.
 Džús v pohári čaká
 a príroda v srdci ostáva.

Lucia Valná – Žabka

Žabka džúsik papá,
 jeseni hovorí „pa, pá“.
 Keď sa povie veda,
 slovo sa vysloviť nedá.
 Keď sa náhodou poskladá,
 tak vznikne náhoda.

Máme radi žabku,
 nevinnú kvapku.
 Keď skočí do vody,
 podpíše všetky dohody.

Keď sa stane všetko,
 príde k nám Medko.
 Medko malý, Medko veľký.
 My budeme na veky.
 To nie je dobré, nie je zlé,
 je to ako zosnulé.

Mama volá, mama spieva:
 „Ty už máš aj frajera?“
 Podťe sa najesť,
 je to veľká päšť.

Keď sa strhne búrka,
 zavolá na Murka,

**Murko veľký kocúr
ako menší múr.**

Patrik Bliščák, Lukáš Valach – Veda cez jeseň

**Veda nie je žiaden džús,
veda je to iba kus.
Na jeseň je veľa džúsu,
ako hrušiek za jasu.**

**Za jasu je slnko pekné
ako žabka na lekne.**

**Slniečko sa pozerá
na tie krásne lúky.
Presne ako jeseň
na šikovné ruky.**

**Tie šikovné ruky
spravia toho veľa.
Tak isto ako
každoročná bedľa.**

**Bedľa to je jedlý hríb,
nerobme z toho veľký krik.
Všetky hríby nie sú jedlé
z nejedlých brucho bolí.
Zapamätajte si to milé deti.**

**Niektoré deti majú okuliare,
iné zase brady malé.
Optika je veľká veda,
snečné okuliare tiež treba.
Básničky nie sú žiadna veda.**

Lucia Méhesová

**Škola by nemala byť veľká veda,
no moje vedomosti sú občas bieda.
V nude už iba cez okno pozerám,
do sveta fantázie utekám.**

**Celá jeseň je veľká nuda,
ide to iba dookola.
Škola, robota žiadna sloboda.
Moja myseľ by mala byť v škole,
ale radšej by letela vo svete.**

Radšej by som svetom blúdila,
 mestami, ulicami sa túlila,
 nie v škole svoj život márnila.
 Pred sebou mám obraz seba,
 ako na pláži si vychutnávam lúče slnka.
 Ale v ruke mám iba džús,
 lebo alkohol nedám do úst.

Z mojej predstavy ma vytrhne učka,
 ktorá pred tabuľou skacká ako kurča.
 Nevie ani o čo sa jedná,
 nie že aká je dnes téma.

Skloním na ľavicu hlavu zas
 a ignorujem učkin hlas.
 Moja myseľ miestami skacká
 ako taká malá žabka.

Samuel Pavčo

V prvej básni srdce moje bolo,
 No sťažností existovalo na ňu mnoho.
 Vďaka tomu v druhej rozum pracoval,
 Ale tým som ju života zbavoval.

Tak v tretej skúsím pracovať s oboma,
 Aby to nebola totálna pohroma.
 Myslel som si, že písanie nie je veda,
 Mýlil som sa, lebo vidím aká je to bieda.

Jesenný týždeň techniky končí,
 Tak žiakom príprava pokusov skončí.
 Týmto by som začal myšlienku,
 Ako v predošlých, na takú spomienku.

Študenti všetci sa usmievajú,
 Dokedy svoje práce prezentujú.
 Magnetizmus, šifrovanie, či aj iné,
 No len žiačky boli na svoje práce pyšné.

Učiteľ na žiakov šikovných dohliada,
 Keď v tom jedna z nich džús naňho vyliala.
 Fučí na ňu, akoby mal v ústach fajku,
 Dokedy žiačka skáče a pripomína žabku.

Tak tu je pokus básničky tretej,
 Kde srdce a rozum som dal celej.
 Ak ani toto nebude ono, nič iné nebude,
 Lebo jedine tvoriť veci vlastné mi vyhovuje.

Nela Adamčíková

Jeseň pekné obdobie,
ovocie vždy krásne zrie,
každá malá žabka vie,
že ovocie zrelé je.

Počas jari, počas zimy,
džús si dáme v každej chvíli.
Či sneh padá a či nie,
ovocie si dáme hneď.

Či je sladké a či nie,
aj tak vždycky ohnedne.
Veda to je príliš veľká,
ostane vždy len limetka.

Kyslá, horká, voňavá
do koláča stvorená.
Dáme si k nej iba melón,
ten je sladký bez jadierok.

Ovocie jedz iba preto,
každé malé dieťa vie to,
že ovocie zdravé je.
Preto ho jedz s nami hneď.

Ovocie a zeleninka
tá má vitamínov veľa,
posilní ťa tu a teraz,
nezabudni na ňu neraz.

Katarína Pecnová

O krátko bude jeseň,
hovorieval pán Jeleň.
Lenže vymúdreaná žabka,
prezývaná Katka,
si to nemyslela,
vraj si to jeho fantázia vymyslela.

Ale o pár dní
nemilosrdný vír
odfúkol žabu preč
a nebola o nej reč.
Odfúkol je kdesi,
kde boli samé džúsy.

Džús, džúsy, džúsičky,
 všakovaké vecičky.
 Žabka Katka bola stratená,
 nevie, kam sa to pozerá.
 Okolo nej všade,
 len škatule hnedé.

Nakukla do jednej
 a komárisko v nej.
 Už-už ho chcela lapiť,
 no komárik sa nedal chytiť.
 Veda je veda,
 neschopné to zviera.

Anastasia Kopytko – Jeseň

Jeseň už je tu,
 atmosféra vzrastá.
 Leto dokončuje vetu:
 „So mnou ostane ta chrasta!“.

Beriem svoju celú vedu,
 a idem na horu.
 K tomu svojmu jazeru,
 tam si popremýšľať vieru.

Do taštičky si džúsik zbalím,
 a vykročím na svoju púť.
 Po ceste ja stretnem žabu,
 tento moment nestratím.

Začnem si ju fotiť,
 rozmýšľajúc kto je to.
 Zelená ropucha?
 Či Bradavičnatá?

To je ale otázka,
 tak isto ako láska.
 Ťažko pochopiteľná,
 a rozoznateľná.

Nakoniec mi ona povie:
 „Zobuď sa, ty stále spíš!“
 Vstanem ja v posteli svojej,
 stále v prehorúcom lete.

Vivien Vasková – Moja žabka, kamarátka!

Už začal nový školský rok.
A ja musím pracovať ako mlok.
Škola volá, čas už beží a malá
žabka si v potôčiku len tak leží.

V potôčiku pri škole,
tam je oddych, žiadna sláva,
na jeseň si tam aj Slnko
pokojne vo vode spáva.

V triede nie je nikdy nuda
aj keď z mojich síl nejako ubúda.
Knihy mi na hodinách často smútia
a mne sa myšlienky v hlave len tak krútia.

Školský deň je ťažká veda
a moje známky isto nie sú bieda!
V taške zrazu hrôza nová,
vyliaty džús ma zlostí znova!

No najradšej mám prestávky,
v triede sú vtedy dopravné premávky.
Každý behá, skáče, kričí
a z mojej hlavy vtedy len tak syčí.

Zo školy domov rýchlo utekám
a žabke v potôčiku zašepkám.
Žabka moja nemaj starosť
ja som vždy rodičom iba na radosť!

Gréta Džujková

Bola raz jedna žaba,
čo vedu milovala.
Bola to vážne záhada,
ako to vôbec zvládala.

Sedem detí ona mala,
a ešte aj upratovala, uspávala,
podlahu umývala
a jahodové džúsy im kupovala.

Bola to naozaj dobrá mama.
Veď sa o ne starala sama.
Jedného dňa skoro odpadla,
keď zistila, že jej laboratórium víchrica zobrala.

Bola totiž jeseň,

aj po strome ostal len peň.
 Nevedela, čo má robiť,
 nepredala by svoj byt.

Nakoniec sa nejako pozbierala,
 a toto si povedala:
 „No, čo už teraz ja s tým narobím,
 keď ani peňazí na nové laboratórium nezarobím.“

Nuž to nechala tak,
 urobila kvak kvak.
 Nebude sa s tými chemikáliami babrať,
 veď sa bude už len o deti starať.

Sarah Ištvan – Hľa jeseň

Keď vonku sychravo je, lístie padá,
 tvoje oko vtedy jeseň zbadá.
 Zbadať ju je niečo krásne,
 ten pocit, keď o nej píšeš básne.

Na kopci sa deti hrajú,
 keď studené vetry vanú.
 Bežia, v očiach lesk a jasnosť,
 džús z pomaranča im prináša večnú radosť.

Púšťajú si šarkany,
 vietor ich nesie,
 na detských tvárach,
 s radosťou sa zvezie.

Slnko sa skryje,
 deň rýchlo zhasne,
 v srdciach teplo,
 ale onedlho zima začne.

Lesy hýria prázdnotou,
 ticho pohlcuje všetko živé,
 v hĺbke zvuky zanikajú,
 v tme sa všetka bolesť skryje.

Príroda sa pomaly do spánku dáva,
 ale žabka v potoku si pokojne pláva.
 Prečo ešte nespí, to je mi veru veda,
 ale veď oddych jesenný predsa treba.

Veronika Basořová – Rýmovačka

Dnes je ale veľká veda,
vymyslieť nejakú báseň treba.
Rozmýšľam až sa mi z hlavy parí,
v kúpeľni sú moje mozgové výpary.
V hlave mi víri abeceda ,
aby som našla rým na slovo veda.

Jeseň nám pomaly odchádza,
lístie zo stromov opadá.
Začína počasie sychravé,
čiapka s bombuľou nám na hlave pristane.
Po jeseni k nám zima zavíta,
a bude snehová kalamita.

Pri potoku stále skacká,
nejaká mala zelená žabka.
Robí stále HOP – HOP – HOP ,
až preskočí vedľajší plot.
Ja tak na ňu pozerám,
báseň v hlave rozoberám.

Keď sme boli na výlete,
skúmali sme na tablete.
Hľadali tam dáky pokus,
ako prefarbiť ríbezľový džús.
Až toľko sme hľadali,
že sme džús od smädu vypili.

Emma Ficová

Vonku je jeseň,
ja píšem báseň.
Na stolíku teplý čaj,
v tejto zime je to naj!
V spomienkach však vidím more,
čajky, piesok, ranné zore.

A nie je to žiadna veda,
ten pocit mi spávať nedá.
V spomienkach som ja a babka,
ešte som však bola žabka...
Letela som prvý raz
a videla more, pláž.

Pri bazéne džús,
a v ňom lásky kus.
Odvtedy tak každé leto,
vyrážame spolu preto,

aby sme si užili,
voľno spolu strávili.

Teším sa na vôňu mora
a aj ten pohľad zhora!
Ja lietanie milujem,
Úplne ho milujem!
A raz možno – ak to bude,
privítam vás na palube.

Terézia Jurčová

Hurá, hurá! Je, je, jé!
Čože sa to tu deje?
Narodky má žabka,
bude torta sladká!
Budú mať aj dobré džúsy,
žabka si už šaty suší.

Poctivo sa pripravuje,
aj nechty si nalakuje.
Narodky má na jeseň.
Zaspievajú jej pieseň,
aj darčeky dostane,
tak nech jej to pristane!

„Kedy prídu kamaráti?“
Čítaním si ten čas skrátí.
Žabka číta veľmi rada,
vždy si múdre knihy hľadá.
Vedkyňou by chcela byť,
nové veci objaviť.

Kamaráti konečne tu sú!
Aké darčeky jej prinesú?
Keď rozbalí darčeky,
povie sama pošepky:
„Radosť moja opísať sa nedá –
to je kniha Technika a veda!“

Alexandra Tancošová – Škola

Kto nad tým kedy dumal,
že by do rozvrhu kvákanie pridal?
Žabky vykvákajú slová a abecedu,
vedia počty a ťažkú vedu.

Chémia im však robí starosti,

iba skáču od zlosti.
Fyzika je jej síce podobná,
no gravitácia je ich učenia hodná.

Limitovaná a či džús,
cez prestávky ho majú plných úst.
A preto nič nestíhajú,
v posledných minútach to dobiehajú.

Aj keď sa učiteľka niekedy zľutuje,
ťaháky im inak rabuje.
Potom sú tu trojky, štvorky, päťky,
a doma ich čakajú poriadne zmätky.

Či je jar, leto, jeseň alebo zima,
škola sa v tichosti vždy preklína.
V Septembri sa začína,
žabka rýchlo mozog zapína.

A keď sedia pred písomku,
hlavu majú plnú všetkého len nie zlomkov.
Učiteľ odpovede žiada,
a žabka si iba potichu kváka.

Nina Cariková Mišľanová – Jesenná báseň

Začala sa znova jeseň,
v slúchadlách mi hrala pieseň.
Predo mnou je zrazu malá žabka,
z dáždника mi spadla dažďová kvapka.
Prišla som zo školy,
dostali sme projekt nový.

Písať báseň o jeseni,
na jednotku nech sa zmení.
Slovo džús tam dostať neviem,
je to veda, to Vám poviem.
Už som prišla na tú vedu,
ohúriť chcem celú triedu.

Chcem nech sa páči pani učiteľke,
nebude to také ľahké.
Celý deň sa s tým trápim,
každú chvíľu infarkt lapím.
Rodičov prosím o pomoc,
nechcem to robiť celú noc.

Už ma nič nenapadá,
za oknom lístie padá.
Všetky slová som už použila,

už chcem, aby som to dokončila.
Písať básničku sa mi páčilo,
energiu mi to vybil.

Júlia Mészárosová – Jeseň v našom sade

Po lete zas prišla jeseň,
spieva z dažďom mokrú pieseň.
Lístok lístku hovorí,
prišla jeseň do hory.

Dozreli jablká v záhrade,
oberať ich je na rade.
Každý v sade prácu má,
každá ruka potrebná.

Najzrelšie však spadnú samé,
čo len s nimi robiť máme?
V jabĺčkach je veľa šťavy,
každý toto isté vraví.

Džús urobiť to je veda,
z opadaných jabĺk je to treba.
V zime potom každý deň,
džúsik chutí ako sen.

Od severu vietor veje,
z oblohy sa voda leje.
Prišla jeseň, predzvest' zimy,
sedím v teple hľadám rýmy.

Prší, prší leje sa,
malá žabka smeje sa.
Nevzala si dáždnik,
bo má rada dáždik.

Daniela Petrová – Dobrá vec

Jeseň tuhá, jeseň chladná,
na svet prišla žabka malá.
„Malá, zlatá žabička,“
vravela jej mamička.

No po čase z malej žabky
veľká žaba vyrástla.
A ako to už raz chodí,
do sveta sa vybrala.

Žaba chodí po svete,
vidí ľudí obete.
Ľudia nelútostní, zlí,
žaby nevážili si.

Trápila sa dni aj noci,
aby vymyslela čosi.
Čosi, čo im pomôže.
Bolo by to dobré, že?

Niečo také, aby žaby,
malí by sa s ľuďmi radi.
Vymyslela novú vec.
DŽÚS VÄČŠÍ NEŽ JEJ PALEC!

Všetci ľudia, všetky žaby,
džúsik si dnes dajú radi.
A žabu čo džús stvorila,
veda rýchlo pohltila.

Simona Januvková – Zaženie smútku

V jeseň jedno ráno,
smútila som večer, to áno.
So slzami sa zobúdzam,
ale to už z domu do parku odchádzam.

Cestou si na raňajky dám džús,
niekto povie, že to je hnus.
Aj keď bez neho sa dá prežiť,
no, ja tomu neviem veriť.

V parku ho tam vidím,
usmieva sa, to sa divím.
Kým on sa tam baví,
tak ja tu zatiaľ žialim.

Vždy, keď vidím jeho ligotavé oči,
srdce sa mi rýchlo rozbúši.
Už ani pozrieť sa do nich poriadne nedá,
nie je to až taká veľká veda.

Pozornosť mi odbúri krásne jazero,
veľké ako čisté modré nebo.
V ňom roztomilá žabka,
malá ani rosná kvapka.

Kvôli nej na všetko zabudnem,
hlavne sa ihneď usmejem.
Uvedomím si, že smútok nevyrieši moje trápenie,

tak ho radosť rýchlo zaženie.

Antónia Harvanová – Smutná žabka

BOLA JEDNA SMUTNÁ ŽABKA
KTORÚ MALA RADA KATKA,
KATKA RADA HÁČKUJE
A PRI TOM SA RADUJE.

A TÁ KATKA NEMÁ RADA,
KEĎ SA ŽABKA LEN TAK FLÁKA
DÁ JEJ KNIHU DO RUKY
ŽABKA SKRÍKNE TY TY TY!

A TÁ KNIHA SAMÁ VEDA
KATKA VRAVÍ TAK JEJ TREBA,
ŽABKA SKRÍKNE OD ZLOSTI
DAJ MI DŽÚS A SLADKOSTI!

KATKA SKRÍKNE, ŽE JEJ NEDÁ!
CHLEBA, MASLO TO TI TREBA!!!
NAŠA ŽABKA SKLESNUTÁ
NEZIE CHLEBA IBA TAK.

PRIŠIEL ŽABIAK NA PYTAČKY
PÝTAŤ NAŠU ŽABKU,
ŽABKA CELÁ ČERVENÁ
OD HANBY SA PREPADÁ.

VYŠLI SPOLU NA PRECHÁDZKU
DALI SI AJ ČOKOLÁDKU,
ČOKOLÁDKA BOLA PERFEKTNÁ
JESEŇ BOLA NÁDHERNÁ.

Olívia Kočanová – Lenivá žaba

Na jeseň ma veľmi láka,
peknú báseň napísať,
aj keď sa už teraz zmráka,
myšlienku sa snažím mať.

Inšpirovala ma jedna žabka,
o nej teraz poviem Vám,
teplý čaj a biela šatka,
ktorú tu na sebe mám.

Bolo a či nebolo,
pri riečke Rimava,

**rýchlo a bleskovo,
narodila sa žabka malá.**

**Žaba pod menom Rosalína,
bola poviem Vám úplne iná.
Chytať mušky, veda ľahká,
no pre ňu vždy veľká hádka.**

**Žabka ale bystrá hlava,
muškám prešla cez rozum,
keď džús z koša polievala,
a po muškách ani...bzuuum.**

**A tak len raz čapila,
už sa stala slávnou,
sedem mušiek zabila,
už nebola hladnou.**

Eliška Bogošová

**Jedného dňa na jeseň,
bol raz veľmi pekný deň.
Žabka Žofka malá,
vždy – vždy ráno spala.**

**Dnes ráno však nespala,
na vedu sa chystala.
Preskúmala vodu z rieky,
či nebudú zajtra prieky.**

**A keď bude zajtra pekne,
tak zapláva si aj na lekne.
K plávaniu si džúsik dáme,
potom sa fajne máme.**

**Večer pôjde spať,
na kúpeľ je teraz čas.
Nerob žiadnu vedu,
pridaj trochu medu.**

**Kúpeľ s medom, to je niečo,
vyskúšala ona kdečo.
Vyskúšala med a mentol – oboje,
uvidíme, čo sa vlastne udeje.**

**Bude Žofka fľakatá
či ostane od blata?
Žabu veda bavila,
všetko možné skúsila.**

■

Hana Štefaničáková – Jeseň

Po lete sa ochladilo,
počasie sa pokazilo.

Trochu prší
to ma ruší.
Sediť doma?
To sa nedá!

Pomáha mi známa veda,
spomínam na môjho dedka.

Ako mi dal príručku:
No tak napíš básničku!
Píšem, píšem, ako viem,
vtom si z džúsu odpijem.

Únavná je táto jeseň,
nepomáha ani pieseň.
Znovu sadám, premýšľam,
čo napísať, rozmýšľam.
Vonku stále vietor duje,
žabka si tam poskakuje.

Volá na mňa kŕ-kŕ-kŕ,
nesed' doma vŕ-vŕ-vŕ.
Pod' sa zahrať trošička,
pridá sa k nám myšička.
Rada sa k vám pripojím,
na vzduchu sa zabavím.

■

Stella Poláková – Slovensko

Slovensko je krásna krajina,
taká, ako žiadna iná,
najkrajšia je, keď je jeseň,
existuje o nej nejedná pieseň.

Slovensko naše krásne,
viem o ňom písať básne,
nie je to žiadna veda,
zabudnúť naň sa predsa nedá.

Slovensko domov jediný,
kraj ako žiadny iný,
Slovensko a jeho reč,
nikdy by som odtiaľto nešla preč.

Milujem svoju krajinu,

beriem ju ako rodisko, domovinu,
vzhladam na našich hrdinov,
Štúra a iných dejateľov, činiteľov.

Teším sa, že môžem tu žiť,
o uchovanie tradícií sa snažiť,
viacero z nich zažiť,
ako žabka preskákať a prežiť.

Už si dávam dobrý džús,
tak drahý čitateľ, chápať ma skús,
že o slovách jeseň, veda, džús a žabka,
je aj táto báseň krásna, no krátka.

Zara Tapušíková – Jeseň

Už k nám prišlo obdobie,
krásnych farieb rozhodne.
Jeseň, to je chladný čas,
čiapka, bunda, čižmy zas.

Stále prší, to je veda,
to zas budem doma, teda.
Hmlisté rána, slnko žiadne,
snáď nikto z nás neprechladne.

Všade listy padajú,
na kopy ich dávajú.
Deti do nich skáču rady
a robia z nich farebné hrady.

Džús popritom popíjajú
a šarkany naháňajú.
Z diaľky na mňa kričí babka,
poď sem! Tu je malá žabka.

Hľadá si už zimnú skrýšu,
to vám azda nenapíšu,
čo si vezme so sebou,
keď bude spať pod zemou.

Žabke to tak vyhovuje,
že sa jeseň pripravuje.
Čaká ju pripravený džús,
na vedu sa priprav už!

Patrik Švík – Jeseň a džús

**Jeseň je tu, listy padajú,
žabka skáče, v rieke sa schová.
Voda tichá, šumí v príleve,
na brehu strom sa skláňa znova.**

**Džús v pohári, oriešky v miske,
slnečné lúče na tvári sú isté.
V tej chvíli pokoj v duši radosť,
žabka nemá žiadnu starosť.**

**Kroky v tráve, zvuk je tichý,
na jeseň vánky pohybujú kríky.
Veda vo vode zrkadlí oblohu sivú,
srdce sa teší z tohto okamihu.**

**Žabka sa zastaví, zakvása trocha,
kocúrovi z kožucha vyskočí blcha.
Džús sladký, opatrne pije,
jesenný dážď všetku starosť zmyje.**

**V jeseni každý kút má svoje čaro,
do lesa chodí zbierať gaštany aj Jaro.
Vietor sa s listami pohráva,
žabka nám z jazera neraz zakvása.**

**Jesenný vietor už má svoju moc,
Jaro si nevšimol, že je takmer noc.
A veda života, stále je prítomná,
nikto okrem žabky cestu domov nepozná.**

